

servefond paa $3\frac{1}{2}$ Million Kr. og har i de 33 Aar kun haft et Tab af i alt ca. 5,000 Kr. Man har derfor over for Andragendet fra den langt yngre Forening ment, at det vilde være rettest endnu en Tid at se, hvorledes Udviklingen bliver i denne Forening, og at det, som vi have ment at kunne foreslaa over for en Forening, der har 33 Aar paa Bagen, kunde man endnu ikke byde en Forening, der endnu ikke har levet i 8 Aar. Det er Grunden til, at man ikke har ment at kunne tage Andragendet fra den anden Kreditforening af Grundejere til Følge nu ved denne Lejlighed.

J. Sørensen: Jeg vil kun tillade mig at gøre en kort Bemærkning, og den skulde da gaa ud paa at anbefale det Forslag, som her foreligger til videre Behandling, i Lighed med, hvad der blev det Kreditforeningsforslag til Del, som vi havde for i Gaar. Der fremkom imidlertid fra det ærede Medlem for Herning en Udtalelse om, at han antog, at dette Lovforslag vilde blive sendt i Udvalg; men jeg er ikke i Stand til at indse Nødvendigheden af, at det her foreliggende Forslag henvises til et Udvalg, thi Sagen er i og for sig saa tydelig, klar og let overskuelig, at der er slet ingen Ting at undersøge i et Udvalg. Jeg skal for øvrigt blot med Hensyn til Lovforslaget nævne, at der i Anmærkningen til Lovforslaget bliver gjort opmærksom paa, at Foreningen nu efter dens mangeaarige Bestaaen er naaet op til at have en Indtægning af 50 Mill. Kr., og at Reservefonden er vokset op til ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Desuden bliver det paavist, at Kreditforeningen i den lange Række af Aar kun har haft et Tab af ca. 5,000 Kr. Jeg synes derfor, at man maa sige, at naar Sikkerheden er saa god, som den er, hvad der jo ogsaa viser sig i de Kurser, i hvilke deres Obligationer staa, er der al Grund til at lade Forslaget gaa sin videre Gang, saa at det kan blive ophøjet til Lov, idet de Forhold, som gøre, at Pengene have været dyre, og Kurserne have været lave, i Særdeleshed ere følelige for dem, der skulle stifte de ny Laan. Kunde vi derfor lette Købstadforeningen en Smule uden at skade Sikkerheden i nogen Henseende, synes jeg, at vi have gjort dem en Tjeneste, uden at nogen som helst kan tage Skade deraf. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til videre Fremme.

R. Nielsen: I al sin Almindelighed har jeg intet at indvende imod de Oplys-

ninger, den højtærede Indenrigsminister fremkom med. Det var jo helt igennem saglige Redegørelser, og om dem kan der jo ikke strides. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Indenrigsminister i den saglige Fremstilling, han gav af disse Forhold, og jeg er for saa vidt ogsaa enig, som jeg, da jeg først havde Ordet, anbefalede dette Forslag. Men naar den sidste ærede Taler mente, at der derfor ikke kunde være nogen som helst Grund til at lade Sagen gaa i Udvalg — jeg maa altsaa antage, at det ikke vil komme i Udvalg — mener jeg, at den Opfattelse, at den ikke er Grund dertil, ikke er saa holdbar, som det ser ud til i Øjeblikket. Som jeg tillod mig at bemærke før, er nemlig Grundejerkreditforeningen, som jeg omtalte, i sin Tid netop bleven stillet paa det samme ugunstige Standpunkt. Der er, som den sidste ærede Taler nævnte, netop for dens Laantagere forbundet akkurat samme Ulempe med at skulle blive ved under de lavere Kurser at give 5 pCt. til Reservefonden som for Købstadkreditforeningens Laantagere. Og naar der henvises til Aldersforskellen — det var det eneste Moment, der kom frem — og at nu Nye jyske Købstadkreditforening har opsamlet en Reservefond paa omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i 33 Aar, skal jeg gøre opmærksom paa, at Grundejerkreditforeningen efter det sidst aflagte Regnskab har opsamlet en Reservefond paa over 656,000 Kr. i 8 Aar; og det vil altsaa, hvis man tager et lige saa langt Aaremaal, i Virkeligheden blive en større Reservefond, end den anden har. Det er altsaa, hvis man endelig vil sammenligne, et Vidnesbyrd om, at den fuldtud fortjener at komme med. Men selvfølgelig, er Vejen lukket her, vil der ikke være andet at gøre end tage Sagen op og se at faa den frem som et selvstændigt Forslag for sig. Jeg ser nemlig ikke andet, end at naar den eneste Begrundelse for, at de 5 pCt. i sin Tid bleve vedtagne i Loven om Grundejerkreditforeningen, var den, at Købstadforeningen, som den skulde sidestilles med, havde disse 5 pCt., vil ogsaa — da der ikke er noget som helst, der taler i modsat Retning, for at der skulde være Fare i en eller anden Retning — den naturlige Følge være den, at i det Øjeblik Købstadkreditforeningen gaar bort herfra, bør ogsaa Grundejerkreditforeningen kunne faa Lov til at gaa bort derfra.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.